

raade end med Hensyn til Beskyttelsen for Opfindelser. Denne forekommer mig at være i den Grad international, at Sprogene aldeles ikke have noget at sige. Naaget jeg ikke er nogen varm Ven af Patentbeskyttelse, synes jeg dog, at det ærede Medlems Sammenligning ikke passer ganske rigtigt. Det var kun det, jeg ønskede at sige.

Indenrigsministeren (Singer & Løb):

Jeg skal ikke komme videre ind paa det internationale Spørgsmaal paa Patentomraadet. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Horsens har ganske Ret i det, han sagde, men det kan jo blive Genstand for nærmere Meningsudveksling og Overvejelse. Der er i Lovforslaget, hvis det vedtages, en sikker Anvisning at gaa efter, og saa er jeg ikke i Tvivl om, hvorledes Forholdene ville stille sig. Vi have det foreliggende praktiske Spørgsmaal over for Chicago-Udstillingen: Hvorledes maa en dansk Opfinder nu bære sig ad, naar han gaar til Chicago-Udstillingen med sin Opfindelse og er bange for, at man skal tilegne sig den? Han skal bære sig saaledes ad, at han sikrer sig Patentet herhjemme paa et passende Tidrum og f. Eks. forlænger dets Varighed, hvis Tidskriften snart udløber — det har jeg netop haft et Eksempel paa — og udtage Patent i Amerika; det kan rimeligvis blive paa lang Tid. Men det ærede Medlem vil indse, at Fremgangsmaaden maa blive langt simplere, hvis man havde gennemført Patentloven.

Over for det ærede Medlem fra Kallundborg skal jeg kun gøre den Bemærkning, at der ikke er saa ganske saa fattige Opfindere, og jeg nærer ingen Tvivl om, at Patentloven er deres Ven. Saa siger det ærede Medlem: Ja, men de kunne ikke selv eksploitere deres Opfindelse, i Reglen maa de sælge den. Men det ærede Medlem maa jo dog indrømme, at det først er i det Øjeblik, de faa en Patentlov, at de kunne sælge Patentet, at Patentet faar Salgsverdi. Kunne de ikke faa Patent, kunne de maasse ikke faa det allermindste ud af deres Opfindelse; nu kunne de dog faa noget. Det er for Resten ikke givet, at de sælge den, thi det er et temmelig almindeligt Tilfælde, at de gaa i Kompagni med Hensyn til Udnyttelsen af Patentretten med Mænd, som ere saaledes pekuniært stillede, at de kunne eksploitere Opfindelsen. Jeg tror altsaa nok, jeg tør fastholde, at Patentbeskyttelsen er den fattige Opfinders Ven, og at han ofte ikke har anden Ven end denne.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. Sørensen: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgsbro): Jeg haaber, det endnu vil være muligt, at foretage den følgende Sag paa Dagsordenen.

Man gif altsaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1695 ff.).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Den foreliggende Sag har jo flere Gange været til Behandling her i Tinget, men det har været paa et og samme Grundlag. Hvad et meget vigtigt Spørgsmaal angaar, nemlig Tuberkulosen, er der nu forelagt et Lovforslag, som efter min Formening tager Sagen paa en helt anden Maade, og jeg troede derfor, at der havde været andre, der havde taget Ordet i denne Sag; men da det ikke er Tilfældet, vil jeg dog sige et Par Ord, inden Sagen gaar videre. Det er mig en Tilfredsstillelse, at Lovforslaget nu gaar i en noget anden Retning, hvad det Spørgsmaal, jeg før omtalte, angaar; det er mig en personlig Tilfredsstillelse, at jeg har gjort Modstand mod Lovforslaget paa dette Punkt, idet baade Motiverne til dette Lovforslag og til det efterfølgende paa Dagsordenen give mig fuldstændig Ret i min tidligere Betragtning af dette Spørgsmaal, nemlig angaaende Tuberkulosen. Der udtales saaledes i Motiverne til det Lovforslag, som nu er til Behandling, at Bestemmelse af Tuberkulose skulde ske ad stetoskopisk Vej; men denne